

Streszczenie

Praca doktorska poświęcona jest analizie problematyki dochodzenia roszczeń przez świadczeniodawców przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia (NFZ) z tytułu umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych.

Pierwszy rozdział pracy pełni funkcję wprowadzającą i odnosi się do samej istoty umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych, podkreślając jej znaczenie w polskim systemie prawnym oraz omawiając jej *essentialia negotii*. W rozdziale tym dokonano analizy konstytucyjnych oraz ustawowych uwarunkowań finansowania świadczeń zdrowotnych. Podjęto w nim również kwestię relacji trójstronnej, jaka zachodzi między świadczeniodawcą, świadczeniobiorcą oraz Funduszem, a także omówiono poszczególne rodzaje świadczeń gwarantowanych oraz akty wykonawcze, które regulują ich udzielanie.

Drugi rozdział skupia się na podmiotach uczestniczących w postępowaniu cywilnym, inicjowanym przez świadczeniodawców w sporze z NFZ. Przedmiotem analizy są tu przede wszystkim właściwość sądu, kompetencje sądu, a także zdolność sądowa i procesowa stron. Szczególną uwagę poświęcono legitymacji procesowej świadczeniodawcy i NFZ oraz problematyce związanej z rolą podwykonawców, którzy w ramach kontraktów podlegają bezpośredniej kontroli Funduszu, choć formalnie nie zawierają umowy z NFZ, lecz ze świadczeniodawcą.

Trzeci rozdział podejmuje temat istoty roszczeń dochodzonych przez świadczeniodawców z tytułu umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych, zwracając uwagę na dwie kluczowe koncepcje dotyczące przedmiotu procesu. Dokonano również szczegółowej analizy roszczeń głównych oraz ubocznych, takich jak odsetki oraz koszty postępowania. W tej części pracy przedstawiono także dane dotyczące liczby sporów sądowych toczonych przez świadczeniodawców z NFZ, bazując na raportach z działalności Funduszu w latach 2016-2023, oraz zaproponowano autorską koncepcję podwójnego węzła obligacyjnego, który uwzględni status podwykonawców.

Czwarty rozdział koncentruje się na kwestii wszczynania postępowania cywilnego przez świadczeniodawcę przeciwko NFZ. Opisano tutaj procesowe wymagania dotyczące pozwu oraz omówiono alternatywne metody rozwiązywania sporów, takie jak mediacja czy ugoda, które mogą pomóc uniknąć długotrwałego postępowania sądowego. Wskazano na zalety i wady tych metod oraz potencjalne zastosowanie w sporach dotyczących umów o udzielanie świadczeń zdrowotnych.

W piątym rozdziale szczegółowo omówiono środki obrony, jakie przysługują NFZ w postępowaniu cywilnym. Przeanalizowano postępowanie dowodowe, w tym dopuszczalne środki dowodowe, którymi mogą posługiwać się strony sporu. Wskazano również na specyfikę postępowań odrębnych, które mogą mieć zastosowanie w przypadku dochodzenia roszczeń przez świadczeniodawców, uwzględniając specyficzne okoliczności takich sporów.

Szósty, końcowy rozdział pracy poświęcony jest etapowi kończącemu postępowanie w pierwszej instancji, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości skorzystania przez strony ze zwykłych środków odwoławczych. Zwrócono uwagę na procedury, które mogą zostać podjęte zarówno przez świadczeniodawcę, jak i NFZ, w zależności od wyniku postępowania sądowego.

Praca doktorska skupia się szczegółowo na analizie problematyki dochodzenia roszczeń przez świadczeniodawców przeciwko NFZ, koncentrując się na umowach o udzielanie świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych. Stosunki te analizowane są w szczególności z perspektywy prawa cywilnego procesowego. Rozprawa podejmuje także temat roli podwykonawców i alternatywnych metod rozwiązywania sporów.